

Oral History Kosovo

INTERVJU SA DARDAN HOTI

Priština | Datum: 9. februara, 2018. godina
Trajanje: 5 minuta

Prisutni:

1. Dardan Hoti (Intervjuisan)
2. Aurelja Kadriu (Vodila intervju)
3. Donjeta Beriša (Kamera)

Simboli komentara u transkriptu neverbalne komunikacije:

() – emocionalna komunikacija

{ } – intervjuisani objašnjava gestovima

Ostali simboli u transkriptu:

[] – dodatak tekstu da bi se bolje razumeo

Fusnote su redaktorski dodaci koje daju više informacija o mestima, imenima ili o izrazima.

Aurelja Kadriu: Prestavljajte sebe. Ime, prezime, starost, profesija...

Dardan Hoti: Aha okej, jedan uvod ovako, intro. Okej. Ja sam Dardan Hoti, dolazim iz Velike Kruše. Sada napunio sam 29 godine (smeje se), radim kao novinar i aktivista za ljudska prava. Ovo je jedna kratka prezentacija, za mene ovako u opšte.

Aurelja Kadriu: Da li se sećaš leta 2007. godine?

Dardan Hoti: Nije meni nešto na pamet šta je bilo i kako je bilo i šta sam ja radio tokom 2007. godine. Znam da svake godine ja sam otišao na odmor (smeje se) i bio sam učenik srednje škole. U to vreme ja sam počeo sa radom na jednom restoranu i istovremenu ja sam bio aktivista, i plesao sam u okviru Kulturo Umetničkog Društva tamo u Kruši. Tako neke aktivnosti, festivali ukoliko se sećam da sam ja učestvovao i radio. Nije bilo nešto posebno, tako da kratko i jasno ovakih imam mnogo. Sada nakon deset godina, jedanaest pogotovo (smeje se).

Aurelja Kadriu: Kada si saznao ili kada si čuo po prvi put da se proglašava nezavisnost Kosova?

Dardan Hoti: Osim informacija koja sam dobili preko srestava za informisanje predhodno... ja sam spomenuo da da sam bio grupi plesa i nama su bili najavili jedno mesec ili dva unapred. Nama je rečeno da treba da se spremamo i da imamo jednu predstavu znači za taj momenat kada Kosovo ima da proglašava nezavisnost u okviru opštine Orahovac. I na neki način tu formu ta terminologija nezavisnost bili smo počeli da naučimo, i da osetimo kako bi bilo da imamo... Kosovo da bude nezavisna.

I... ako se ne koncentrišemo na taj deo, ali mi smo koncentrisali još više onaj deo pripreme te koreografije, tog organizovanja koja je bilo debelo breme, znači u našim leđima, i morali smo... bili smo jedina grupa naše opštine koji smo morali da organizujemo. I to je bilo period od dva meseca možda prije nego da bude ovo, prije proglašavanja nezavisnosti, mi bili smo malo informisani. Mada bilo je dosta rezerva po ovom pitanju, da li ima da bude sigurno ili ne.

Aurelja Kadriu: A da li se sećate gde ste bili dana nezavisnosti?

Dardan Hoti: Do pola dana ja sam bio u Kruši, znači na moje rodno mesto. Dok drugu polovinu ja sam bio u Orahovac, u ono organizovanje koje je spremila opština Orahovaca povodom proglašavanja nezavisnosti. Znači obuhvativši i časove oko pripreme i odlaska tamo... ali vreme kada se proglašavalo nezavisnost bilo je negde popodne ukoliko se sećam ja, znači u tim momentima ja sam bio u Orahovac na čekanju proslave kao deo grupe Kulturo Umetničkog Društva u Kruši.

Aurelja Kadriu: A da li možete da opisujete malo više onu atmosferu toga dana? Šta si uradio, kako je bilo?

Dardan Hoti: Bila atmosfera, sada koliko se sećam, bilo je mnogo hladno i znam da naša grupa igrača smo se loše osetili zbog toga što smo bili tanko obuveni samo u košulje. I bili smo pod onom pritiskom u svakom času znači mi smo čekali da li je bilo, čekali smo da dobijemo tu lepu vest. Da se proglašava nezavisnost mi treba da budemo gotovi, spremni i većinom mi smo sedeli napolje. Jer ljudi su došli i svaki je čekao za slavu, svaki je čekao taj momenat. I ja sam se razbolio i faktički (smeje se) stvarno ja sam se bio prehladio zbog... znam da je bilo svuda ljude, ulicama i oni su čekali da slave, zastave, muzika... znate ja pokušam da se setim svakog momenta koji je bio toga dana i da izaberem nešto što je posebno. Ali ovo je sve na čekanju do tri sata bili smo skupa i očekivali smo taj momenat.

I posle kada su proglašavali nezavisnost mi smo bili svi skupa oragnizovani svi ljudi u tom trgu gde smo nameravali da organizujemo. I igrao sam pored stotine ili hiljadu ljudi koji su bili prisutni u tom danu.

Aurelja Kadriu: Okej, puno vam hvala.

